

[Statsministeren]

maer, der ikke modtager offentlig støtte. Ministeren kan ikke have nogen pligt til at oplyse, hvilke private firmaer det drejer sig om, eller hvilke beløb de enkelte firmaer bidrager med. Det må være de enkelte firmaers egen afgørelse, om de ønsker dette offentliggjort. Derfor mener jeg, at kulturministeren var i sin gode ret og i overensstemmelse med folketingets forretningsorden, når han sagde nej til at give de oplysninger, der var spurgt om.

Hvad angår citatet af en lederartikel i Jyllands-Posten, vil jeg tillade mig at henvise til en lederartikel i Aarhus Stiftstidende, hvis indhold er modsat det, der står i Jyllands-Posten, og hvis overskrift indeholder det lille ord »pjat«.

Poulsaard (FP):

Nu begynder jeg at blive ked af det, hr. statsminister, meget ked af det. Én ting er, at statsministeren ikke ville forklare kulturministeren, hvad ordet »minister« betyder – det havde jeg såmænd heller ikke forventet, det skal jeg ærligt vedgå – noget andet er, at statsministeren i afslutningen af sit svar her kommer ind på, at det er pjat. Jeg har ladet mig fortælle, at det offentlige bruger 1,2 mia kr. til rejseri. Vi har det forfærdeligste bøvl med at finde besparelser på bare ½ mia kr. på statsfinanserne, så når vi beskæftiger os med beløb i denne størrelsesorden, er det ikke pjat længere. Derimod er det pjat at sende en delegation til Kina. Jeg synes overhovedet ikke, at det rimer med statsministerens ellers pæne fremtræden, hvor han taler om ansvarlighed, anstændighed og respekt for folkestyret og alt det dér. Derfor var jeg ked af at skulle høre ordet pjat i denne sammenhæng.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ja, nu kom dette her med rejseriet for offentlige penge jo frem, men dette spørgsmål drejer sig jo om en sag, hvor det er det private erhvervsliv, der finansierer rejseriet. Derfor beder jeg om, at man holder sig dertil – nåh, nej, det er jo ikke mig, der er formand for tinget – men det er i hvert fald rigtigt at påpege, at det er det, spørgsmålet drejer sig om, og det, vi har svaret på.

Hvad angår dette, at jeg skulle belære kulturministeren om, at »minister« betyder »tjener«, ved jeg, at det er ganske overflødigt.

Det er noget, enhver minister ved, og vi søger bestemt også at være tjenere for folketinget i meget, meget, meget stor udstrækning. Så beder jeg også om, at I ikke misbruger os.

Ordet »pjat« er i øvrigt ikke et udtryk, jeg ville bruge om spørgsmålet, men da en lederartikel i Jyllands-Posten blev taget til indtægt, tillod jeg mig at nævne, at der var en artikel i Aarhus Stiftstidende, der havde den overskrift. Jeg skal ikke gentage ordet, men jeg vil blot sige: lad være at misbruge tjenerne. De er til rådighed, men der er en grænse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Det som nr. 5 opførte spørgsmål (Spørgsmål nr. 213), der er stillet af hr. Keld Andersen (KF) til ministeren for kulturelle anliggender, udsættes efter aftale til næste spørgetid.

Spm. nr. 282

6) Til ministeren for kulturelle anliggender af: Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

»Hvilken kommentar har ministeren til, at den af ham udpegede næstformand for radiatorrådet som et led i et forsøg på at obstruere rådets arbejde forlader et møde, der fuldt og helt foregår i overensstemmelse med rådets forretningsorden?«

Skriftlig begrundelse

Vi må stærkt pointere, at dette spørgsmål ikke drejer sig om, hvorvidt et medlem af radiatorrådet har ret til at ytre sig for eller imod en sag.

Det drejer sig om, at den af ministeren indsatte næstformand ikke opfylder sin forpligtelse til at sørge for, at radiatorrådets arbejde kan afvikles efter forretningsordenen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg kan stærkt beklage, at et antal af radiatorrådets medlemmer udvandrede fra rådets møde den 15. januar, men at netop radiatorrådets næstformand var blandt dem, der forlod mødet, giver mig ikke anledning til særlige kommentarer. Ifølge radiatorrådets forretningsorden har næstformanden formelt ikke andre specielle forpligtelser end at træde i forman-